

Efter retsplejelovens § 725, stk. 3, kan anklagemyndigheden imidlertid bestemme, at handlinger, der i øvrigt er undergivet privat påtale, skal gøres til genstand for offentlig forfølgning, såfremt en offentlig interesse kræver dette.

Justitsministeriet finder det af de ovenfor nævnte grunde rigtigst at opretholde reglen om, at selvtagtshandlinger er undergivet privat påtale. I de undtagelsestilfælde, hvor der er en klar samfundsmæssig interesse i en offentlig forfølgning, vil man kunne anvende bestemmelsen i § 725, stk. 3. Det må således antages, at bestemmelsen kan bruges i tilfælde, hvor en forretningsmand regelmæssigt begår selvtagtshandlinger i forbindelse med tilbagetagelse af ting solgt på afbetaling.

Bestemmelsen foreslås imidlertid ved en ændret formulering præciseret bl. a. på følgende punkter:

Medens der i den gældende bestemmelse anvendes kriteriet „en offentlig interesse“ som afgørende for, om offentlig forfølgning kan ske, bruges udtrykket „almene hensyn“ i den foreslåede formulering. Formuleringen bringes herved i overensstemmelse med straffelovens § 305, stk. 1.

Det klargøres, at det alene er afgørelsen af selve tiltalespørgsmålet, der er henskuet til statsadvokaten, medens det afgøres efter de almindelige regler — navnlig retsplejelovens § 721 — om sagen i øvrigt skal behandles som statsadvokatsag eller politisag.

Man har af den hidtidige formulering udledt, at reglen ikke var anvendelig i tilfælde, hvor privat påtale er et alternativ til betinget offentlig påtale, jfr. retsplejelovens § 726, stk. 2. Det har derimod kunnet give anledning til en vis tvivl, hvorvidt de former for freds- og ærekrænkelser, der er omfattet af den særlige påtalerregel i straffelovens § 275, 2. og 3. pkt., kunne undergives ubetinget offentlig påtale efter retsplejelovens § 725, stk. 3. I praksis er dette dog antaget, og det er nu i overensstemmelse hermed udtrykkeligt udtalt, at den offentlige påtale kun er udelukket i tilfælde, hvor den private påtaleret alene støttes på § 726, stk. 2.

Til nr. 23.

Bestemmelsen i § 741 om vederlag til beskikkede forsvarere foreslås udformet efter samme retningslinjer som § 336 c, jfr. forslaget nr. 9. Man har dog ikke ment at kunne overføre bestemmelsen i § 336 c, stk. 4.

Til nr. 24.

Ændringen er en følge af kommunalreformen.

Til nr. 25.

Den foreslåede bestemmelse giver justitsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om fore-

tagelse af de personundersøgelser, der omhandles i retsplejelovens kap. 73 a. Disse undersøgelser tjener til at tilvejebringe sådanne oplysninger om sigtedes personlige forhold, som må antages at være af betydning for straffastsættelsen (navnlig spørgsmålet om anvendelse af betinget straf) eller anvendelse af anden retsfølge end straf.

Forslaget er i overensstemmelse med en indstilling, det af justitsministeriet den 9. september 1960 nedsatte udvalg vedrørende kriminalforsorg i frihed er fremkommet med i en skrivelse af 12. juni 1967 (utrykt).

I borgerlig straffelovs § 57, stk. 2, er der hjemmel til, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om gennemførelsen af tilsyn i forbindelse med betingede domme og om de i § 57, stk. 1, nr. 1-7, nævnte særvilkår.

Bestemmelserne i retsplejelovens kapitel 73 a om personundersøgelser indeholder ingen modsvarende regel. Det følger af justitsministeriets almindelige stilling i forhold til politi- og anklagemyndighed, at ministeriet i cirkulæreform kan give instruktioner til disse myndigheder vedrørende personundersøgelser. Derimod kan det muligvis give anledning til tvivl, om justitsministeriet kan give regler for personundersøgerne, der er ansat under Dansk Forsorgsselskab, herunder om, hvilket omfang de enkelte undersøgelser skal have. I hvert fald synes det på baggrund af den positive bestemmelse om tilsynsvirksomhed i straffelovens § 57, stk. 2, rigtigst, at en tilsvarende udtrykkelig bestemmelse optages i retsplejelovens kap. 73 a.

Ligeledes i overensstemmelse med kriminalforsorgsudvalgets indstilling foreslår man samtidig ophævelse af anordning nr. 54 af 21. februar 1933 om tilsyn med betinget domfældte, prøvelsladte m. v. Anordninger er i dag stort set uden praktisk betydning for arbejdet med personundersøgelser og tilsyn.

Til nr. 26.

I sager, som påtales af politimesteren, jfr. retsplejelovens § 721, kan denne — såfremt overtrædelsen ikke skønnes at ville medføre højere straf end en bøde på 300 kr. — i henhold til retsplejelovens § 931 tilkendegive sigtede, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Den nævnte beløbsgrænse på 300 kr. hidrører fra retsplejelovsændringen af 12. juli 1946 (lov nr. 396), hvor beløbet blev forhøjet fra 60 kr. Der henvises